

عنوان مقاله:

میخ های ماریچ خاک روشی جدید برای پایدارسازی دیواره ها

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

متین جلالی مقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، ایران

محمدعماد محمودی مهریزی - دانشجوی دکتری، گروه مهندسی عمران، پردیس بین المللی دانشگاه خوارزمی، ایران

خلاصه مقاله:

مهمترین سازه های نگهداری که در کشور ما مورد استفاده قرار می گیرند مهارگذاری ها و میخ گذاری ها هستند. دلیل پیشرفت این روش ها ظرفیت بالای این اعضا، ماشین آلات در دسترس، سرعت اجرای مناسب، عدم اشغال فضای گودبرداری و بسیاری دیگر از مزایا می باشند. تمام این مطالب باعث شده است که در بسیاری از پروژه ها این روش ها مورد استفاده قرار گیرند. نکته ای که در اینجا وجود دارد این مطلب است که آیا در زیر سطح ایستابی می توان از این روش ها استفاده کرد؟ و یا در خاک هایی که امکان ریزش گمانه در حین حفاری وجود دارد چه تصمیمی باید گرفته شود؟ آیا غلاف گذاری درون گمانه بهترین تصمیم است؟ زمانی که دسترسی به محل پروژه دشوار است و یا پروژه نیاز به اجرا در زمانی محدود دارد چگونه سرعت گیرش دوغاب را می توان افزایش داد؟ تمامی این سوال ها در بسیاری از پروژه ها باعث تغییر روش پایدارسازی و استفاده از روش های دیگر می شود. در این مقاله از روش میخ ماریچ خاک صحبت شده است که بسیاری از مسائل اجرایی بالا را می توان با استفاده از این روش حل کرد. در ادامه مزایا و معایب و روش اجرا و ویژگی های این روش نیز مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

میخ ماریچ خاک، پایدارسازی، دیوار، میخ گذاری، مهار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560917>

